

ÚJABB JUHÁSZ GYULA-VERS KERÜLT ELŐ SZEGEDEN

Nemrégiben halt meg egy idős szegedi asszony, és Vértanúk tere 5/a. szám alatti lakásában a hagyatékok között találták meg Juhász Gyula eddig ismeretlen versét. Az említet házban volt a Sándor nővérek kocsmája — Sándor Nusi és Sándor Gizella —, akiknek Juhász Gyula gyakori vendége volt. Nem tudni, a városszéli kiskocsmahangulata, vagy a szomszédos alsóvárosi temető vonzotta-e ide a költőt, vagy mind a kettő, hiszen versei beszélnek erről.

A most megtalált verset Sándor Nusinak ajánlotta a költő, aki a vers születésének — 1923. — évében 16–17 éves viruló leányka volt, akinek szépségén megakadt a költő szeme „Mert szép lány piros bort ad itten”.

A versnek első címként „A temető...” kezdetű első sort szánta a költő, majd ezt áthúzva változtatta a címet „Ami fáj”-ra. A temetők énekesének az a most megtalált verse újabb gyöngyszem — amit most mi is megismerhettünk. Az alábbi verset a Csongrád megyei Hírlap szeptember 15-i számában adta először közre Rác Lajos.

~~A temető~~ Ami fáj.
 Sándor Nusinak

A temető mellett a csárdán,
 Promoniciój vigasztalón,
 De én nem nyugosom ~~ez~~ ebbe meg,
 Mert szép lány piros bort ad itten,
 De miocora keserves János,
 Ki bennünket néman temet?

Nem mondom én, hogy hisz az élet,
 I hogy vigasztal itt a temető!
 De mégis: emberek, testvéreim!
 Fáj, hogy jön egy tavasz s fölérted
 Nefelejcsédnek kétkje nő! Juhász Gyula